

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. év január hó 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

VÉGZÉS:

Az ***emberölés bűntettének kísérlete*** miatt ***a vádlott*** ellen indított büntetőügyben a Fejér Megyei Bíróság 5.B.67/2007/30. számú ítéletét ***helybenhagyja*** azzal, hogy a vádlott személyi igazolvány számát helyesbíti.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fejér Megyei Bíróság a 2009. szeptember 28. napján kelt 5.B.67/2007/30. számú ítéletével a vádlott bűnösségét a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés I. fordulata szerint minősülő a Btk. 16. § (1) bekezdése szerinti testi sértés bűntettének kísérletében állapította meg.

Ezért őt, mint különös visszaesőt 2 évi börtönbüntetésre és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte, egyben elrendelte a vádlott kényszergyógyítását.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett a járulékos kérdésekről is, melynek keretében az elkövetés eszközeként lefoglalt kést elkobozni rendelte, míg a többi bűnjel tekintetében elrendelte azok megsemmisítését. Ez túlmenően kötelezte a vádlott a felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a cselekmény súlyosabb minősítése - emberölés bűntette kísérletének megállapítása - és emellett a kiszabott büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést, míg a vádlott és védője enyhítésért, a kiszabott főbüntetés felfüggesztése végett fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.884/2009. számú átiratában, és képviselője a nyilvános ülésen a bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta. A

cselekmény elkövetésének eszközére, a támadott testtájakra és a kis-közepes erővel történő vágásra tekintettel, álláspontja szerint a cselekmény élet elleni támadásként értékelendő, így a cselekmény helyes minősítése emberölés bűntettének kísérlete.

Erre figyelemmel indítványozta a minősítés megváltoztatását és az álláspontja szerint kirívóan enyhe büntetés jelentős mértékű súlyosítását.

A vádlott védője a nyilvános ülésen a bejelentett fellebbezést ugyancsak fenntartotta.

A vádlott beismerő vallomására és az időmúlásra figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a vádlottal szemben kiszabott büntetést enyhítse, egyben annak végrehajtását próbaidőre függessze fel.

A bejelentett fellebbezések nem vezettek eredményre.

A másodfokú bíróság a két oldalú perorvoslattal megtámadott elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy a Fejér Megyei Bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta. A vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges és releváns bizonyítékot beszerezte. Eljárása során törvényesen járt el akkor, amikor az ismeretlen helyen tartózkodó tanú 1. nyomozati vallomását a Be. 296. § (1) bekezdés a) pontja alapján felolvasással tette a tárgyalás anyagává. Ugyancsak helyesen járt el akkor is, amikor a vádlott ittasságának fokával kapcsolatos vérvételi jegyzőkönyv adatait figyelmen kívül hagyta, mivel elfogadta azt a vádlotti - és tanúk által is megerősített - vallomást, hogy a vérvételt megelőzően, de a cselekmény elkövetése után a vádlott jelentős mennyiségű szeszestalt fogyasztott el, így az elkövetés időpontjában fennálló ittasság ténye és annak foka megállapíthatatlan.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás összességében megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt hibákból és hiányosságoktól, így irányadó volt a másodfokú eljárás során is. E tényállást a másodfokú bíróság mindössze azzal egészíti ki (elsőfokú ítélet 3. oldal hatodik bekezdés), hogy a vádlott alkoholizmusának testi és lelki tünetei orvosilag kimutathatóak, és erre utal az életvitele is.

Az elsőfokú bíróság törvényesen járt el akkor, amikor a sértett nyaki sérülése keletkezési mechanizmusával kapcsolatban a vádlott vallomásával szemben a sértett, tanú 2. és tanú 3. ténytanúk vallomását fogadta el a tényállás alapjául.

A sértett a nyomozás során és a tárgyaláson is mindvégig következetesen állította, hogy a vádlott minden előzmény nélkül, hirtelen lépett a háta mögé, egyik kezével a fejét hátrahúzta, míg a másik kezében tartott késsel megvágta a nyakát.

Ugyancsak mindvégig határozottan cáfolta azt a vádlotti előadást, amely szerint a vádlott a sérülést hadonászó, csapkodó mozdulatok közben véletlenül okozta. A

sértett nyilatkozatát ugyanis az eseményeket mindvégig látó tanú 2. tanúvallomása is alátámasztotta.

Emellett az igazságügyi orvos-szakértői véleményben foglaltak is a sértett és tanú 2. előadását támasztották alá. Az orvos-szakértői véleményből, valamint a szakértő tárgyalási nyilatkozatából is egyértelműen megállapítható, hogy a vádlott által előadott módon semmiképpen nem keletkezhetett a sértett sérülése, mivel csapkodó, szűrő mozdulatok esetén a kés nem a sértett nyakát, hanem valamely más, alacsonyabban fekvő testrészét, mint például a kezét érthette volna el.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból helyesen és okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a Btk. 2. §-ának felhívása mellett a cselekmény jogi minősítése is törvényes.

A minősítést illetően a másodfokú bíróság tehát nem osztotta a Fellebbviteli Főügyészség azon álláspontját, hogy a vádlott cselekménye emberölés büntette kísérletének minősül.

E körben hangsúlyozza az ítélőtábla, hogy önmagában az elkövetés eszközéből, a sérülés helyéből, jellegéből nem lehet az ölési szándékra következtetni abban az esetben, ha azt az elkövetés egyéb körülményei nem támasztják alá.

Jelen ügyben az elsőfokú bíróság által megállapított tényekből az ítélőtábla álláspontja szerint nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy a vádlott szándéka akár eshetőlegesen is a sértett életének kioltására irányult volna.

Hangsúlyozandó ugyanis, hogy a vádlott cselekménye indulati cselekmény volt, melynek során a vádlott a szóváltást követően mindenfajta előzmény vagy kijelentés nélkül, hirtelen és váratlanul lépett a sértetthez, ragadta meg a fejét hátulról és az egészen más okból nála lévő késsel a sértett nyakát egy alkalommal kis-közepes erővel megvágta.

Ebből az eseménysorból csak az állapítható meg, hogy a vádlotti szándék hirtelen alakult ki.

A Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvének B/b. pontja értelmében akkor, amikor az akarat elhatározás és az elkövetés között alig van időköz, akkor gyakran hiányzik az elkövetőben a halálos eredmény bekövetkezésének előre látása. Jelen eseten is erről van szó.

Emellett az ítélőtábla álláspontja szerint jelentősége van annak is, hogy a sértettnek a vádlotti támadás során nem volt lehetősége arra, hogy elmozduljon, illetve, hogy a támadást elhárítsa, ami azt jelenti, hogy a vádlott támadásának erőbehatását sem tudta csökkenteni. Ez az erőbehatás azonban az orvosszakértői vélemény szerint is kis-közepes erejű volt, amely egyértelmű következtetést enged levonni arra, hogy a vádlott szándéka nem irányult a sértett életének kioltására.

Ugyanakkor megállapítható, hogy a vádlott tudta - éppen a szakképzettségére figyelemmel -, hogy az emberi nyak tájékán a bőrfelszín közelében életfontosságú

erek, idegek húzódnak meg, amelyek az adott eszközzel és kis-közepes erő alkalmazása mellett könnyen megsérthetők. Ebből következően tisztában volt azzal is, hogy a sértett nyakán ejtett vágás akár életveszélyt is okozhatott volna, ezzel az eredménnyel szemben azonban a vádlott közömbös maradt.

Megállapítható tehát, hogy a szándéka - eshetőleges formában - életveszélyes sérülés előidézésére irányult.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket hiánytalanul sorolta fel és azokat a súlyúknak megfelelően értékelte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint - figyelemmel a vádlott cselekmény után bekövetkezett betegségére is - a kiszabott fő- és mellékbüntetés arányban áll a cselekmény tárgyi súlyával, igazodik a vádlott bűnösségi fokához és alkalmas a büntetési célok elérésére is, így annak súlyosítása nem szükséges.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fejér Megyei Bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

Budapest, a 2010. év január hó 22. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Halász Irén sk.
előadó bíró

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
bíró

A Fejér Megyei Bíróság 5.B.67/2007/30. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.337/2009/3. számú végzése folytán 2010. év január hó 22. napján **jogerőre emelkedett.**

Budapest, 2010. év január hó 22. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő

